

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 7ης Ιουνίου 2001 *

Στην υπόθεση T-359/99,

Deutsche Krankenversicherung AG (DKV), με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον S. von Petersdorff-Campen, δικηγόρο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον D. Schennen και την S. Bonne, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Οκτωβρίου 1999 (υπόθεση R 19/1999-1), σχετικά με την καταχώρηση της λέξεως EuroHealth ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),
συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Potocki και J. Pitting, δικαστές,
γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την αίτηση που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις
24 Δεκεμβρίου 1999,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του
Πρωτοδικείου στις 21 Μαρτίου 2000,

κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 30ής Νοεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 26 Ιουνίου 1996 η προσφεύγουσα υπέβαλε, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994,

L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί, αίτηση κοινοτικού λεκτικού σήματος στο Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

- 2 Το σήμα για το οποίο ζητήθηκε η καταχώρηση είναι η λέξη EuroHealth.
- 3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε καταχώρηση είναι «ασφαλίσεις και χρηματοοικονομικές πράξεις» που υπάγονται στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώρηση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 4 Με απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1998, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση δυνάμει του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94 με το αιτιολογικό ότι η συγκεκριμένη λέξη στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.
- 5 Στις 6 Ιανουαρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε, ενώπιον του Γραφείου, προσφυγή κατά της απόφασης του εξεταστή, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94.
- 6 Η προσφυγή απορρίφθηκε με απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 15ης Οκτωβρίου 1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 25 Οκτωβρίου 1999.
- 7 Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι, αν και η απόφαση του εξεταστή στηριζόταν μόνο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, συνέτρεχε επίσης λόγος εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.

Αιτήματα των διαδίκων

- 8 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- κυρίως, να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεώσει το Γραφείο να δημοσιεύσει στο δελτίο κοινοτικών σημάτων το σήμα EuroHealth ως κοινοτικό σήμα για την παροχή των υπηρεσιών της κλάσεως 36 που αναφέρονται στην αίτηση·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.
- 9 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος να υποχρεωθεί το Γραφείο να δημοσιεύσει την αίτηση για την καταχώρηση του κοινοτικού σήματος EuroHealth

- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Γραφείο να δημοσιεύσει τη σχετική αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σήματος στο δελτίο κοινοτικών σημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού 40/94.
- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία για την εκτέλεση της απόφασης του Πρωτοδικείου μέτρα. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Στο τελευταίο εναπόκειται, πράγματι, να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό της παρούσας απόφασης (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, στην υπόθεση T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, BABY-DRY, Συλλογή 1999, σ. ΙΙ-2383, σκέψη 53). Επομένως, το παρόν αίτημα είναι, για τον λόγο αυτό, απαράδεκτο.

Επί του κυρίου αιτήματος περί τροποποίησης και του επικουρικού αιτήματος περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης απόφασης, που στηρίζονται στην παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94

Επί του ισχυρισμού που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ; του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τόσο οι λέξεις που συνθέτουν τη λέξη EuroHealth, όσο και η λέξη αυτή καθ' αυτή, μπορούν να τύχουν διαφορετικών ερμηνειών, οι οποίες ωστόσο χρήζουν νοητικών διεργασιών.

- 13 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ακολουθώντας ότι η ανάγκη διαθεσιμότητας που, κατά τη γνώμη της, διέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 πρέπει να υφίσταται συγκεκριμένα. Εν προκειμένω, όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε μια αυθαίρετη εκτίμηση της ανάγκης διαθεσιμότητας και αυξάνει τον κίνδυνο απορρίψεως των αιτήσεων για καταχώρηση κοινοτικών σημάτων για λόγους καθαρά θεωρητικούς.
- 14 Εξάλλου, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το Γραφείο δεν έλαβε υπόψη του, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, που σκοπό έχει να εγγυηθεί ότι ένα σημείο, που αποτελεί συντετημημένη ή αλλοιωμένη μορφή μιας περιγραφικής ένδειξης, δεν μπορεί να καταχωρηθεί εάν δεν διασφαλίζεται ότι ο δικαιούχος του δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη χρήση της εν λόγω ένδειξης από όσους επιθυμούν να τη χρησιμοποιήσουν στο μέλλον.
- 15 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Γραφείο δεν έλαβε υπόψη του την πρακτική των εθνικών γραφείων σημάτων των κρατών μελών και, ιδίως, την πρακτική των εθνικών γραφείων του αγγλόφωνου τμήματος της Κοινότητας, δηλαδή της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, στα οποία έχει καταχωρηθεί μεγάλος αριθμός σημάτων που εμπεριέχουν τη λέξη «Euro». Παράλληλα, οι εκθέσεις έρευνας του Γραφείου καταδεικνύουν ότι τα εθνικά γραφεία καταχωρούν ως σήματα τα λεκτικά σημεία στα οποία, όπως εν προκειμένω, το στοιχείο «Euro» συνδέεται με περιγραφικές ενδείξεις.
- 16 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι αρκεί και μία μόνον από τις σημασίες της λέξης «EuroHealth» να εκλαμβάνεται ως περιγραφική από τον καταναλωτή-στόχο για να μην μπορεί να καταχωρηθεί το σήμα. Κατά την άποψή του, η λέξη EuroHealth δεν εκπέμπει κανένα άλλο μήνυμα εκτός από την περιγραφική σημασία των δύο στοιχείων που το συνθέτουν.
- 17 Ως προς την ανάγκη διαθεσιμότητας, το Γραφείο υποστηρίζει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Οι λόγοι απορρίψεως της συγκεκριμένης περιπτώσεως στηρίζονται μάλλον στο γεγονός ότι το εν λόγω σημείο δεν αποτελεί σήμα.

- 18 Ως προς το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποστηρίζει ότι αυτό αφορά την έκταση της παρεχομένης από την καταχώρηση ενός κοινοτικού σήματος προστασίας και ότι δεν λαμβάνεται υπόψη παρά μόνο στο πλαίσιο αγωγών για παραποίηση ή απομίμηση σήματος.
- 19 Όσον αφορά τις αιτήσεις καταχωρήσεως άλλων σημάτων με το πρόσφυμα «Euro», το Γραφείο υπογραμμίζει ότι δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας και ότι οι εκθέσεις έρευνας δεν αποσκοπούν στην παραγωγή στοιχείων χρήσιμων για τη θεμελίωση απόλυτων λόγων απαραδέκτου.
- 20 Το Γραφείο υπενθυμίζει, τέλος, ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση, η απόρριψη της προσφυγής είχε αιτιολογηθεί βάσει της σημασίας που είχε η λέξη EuroHealth στην αγγλική γλώσσα, καθώς το πρώτο τμήμα είχε διαπιστώσει έτσι την ύπαρξη ενός λόγου απαραδέκτου εντός του αγγλόφωνου τμήματος της Κοινότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 21 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώρηση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προσορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών».
- 22 Έτσι, ο νομοθέτης θέλησε — υπό την επιφύλαξη της πιθανής εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 — τέτοια σημεία να θεωρούνται, λόγω της καθαρά περιγραφικής τους φύσεως, ακατάλληλα να διακρίνουν τα

προϊόντα μας επιχειρήσεως από αυτά μιας άλλης. Αντιθέτως, τα σημεία ή οι ενδείξεις των οποίων η σημασία υπερβαίνει την καθαρή περιγραφή, μπορούν να καταχωρηθούν ως κοινοτικά σήματα.

- 23 Εξάλλου, και σύμφωνα με πάγια νομολογία, ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 μπορεί να εκτιμάται μόνο σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώρηση του σημείου (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, στις υποθέσεις T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ, Cine Action, 2001, σ. I-379 σκέψη 25, και T-136/99, Taurus Film κατά ΓΕΕΑ, Cine Comedy, Συλλογή 2001, σ. I-397 σκέψη 25).
- 24 Άλλωστε, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 25 Όμως, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών ισχυρίστηκε ότι, στη λέξη EuroHealth, ο όρος «Health» — «υγεία» στην αγγλική γλώσσα — μπορεί να γίνει γενικώς αντιληπτός στους εμπορικούς κύκλους ως προσδιορίζων έναν τομέα ή κλάδο ασφαλειών, τουτέστιν την υγειονομική ασφάλιση. Όσον αφορά τον όρο «Euro», το τμήμα προσφυγών εκτιμά ότι αντιστοιχεί στο επίθετο «ευρωπαϊκός». Εξάλλου, η πρόσθεση του προσφύματος «Euro» στον όρο «Health» δεν παρουσιάζει, κατά το τμήμα προσφυγών, κανένα πρόσθετο χαρακτηριστικό δυνάμενο να αφαιρέσει από το σημείο στο σύνολό του τον καθαρά περιγραφικό των υπηρεσιών υγειονομικής ασφάλισης χαρακτήρα του.
- 26 Καταρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών ευλόγως θεώρησε ότι η λέξη EuroHealth μπορεί να χρησιμοποιηθεί, εντός της αγγλόφωνης ζώνης της Κοινότητας, προς απόδειξη μιας συγκεκριμένης κατηγορίας υπηρεσιών ασφαλίσεως, τουτέστιν τις υπηρεσίες υγειονομικής ασφαλίσεως που δύνανται να προσφερθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πράγματι, όπως το θεώρησε και το τμήμα προσφυγών, τουλάχιστον εντός της ζώνης αυτής, ο όρος «Health» περιγράφει αποκλειστικά τις υπηρεσίες υγειονομικής ασφαλίσεως και το πρόσφυμα «Euro»

απλώς και μόνο υποδηλώνει τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα των εν λόγω υπηρεσιών. Εξάλλου, τίποτα δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι ο συνδυασμός του προσφύματος «Euro» με το ουσιαστικό «Health» προσδίδει στη λέξη EuroHealth ένα πρόσθετο στοιχείο, χάρη στο οποίο η λέξη αυτή χάνει τον αμυγώς περιγραφικό της χαρακτήρα ως προς τις υπηρεσίες υγειονομικής ασφάλισης που δύνανται να προσφερθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

- 27 Επομένως, η λέξη EuroHealth επιτρέπει στο ενδιαφερόμενο κοινό να αποκαταστήσει αμέσως και άνευ ετέρου μια άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τις υπηρεσίες υγειονομικής ασφάλισης που εμπίπτουν στην κατηγορία «ασφαλίσεις», η οποία αφορά την επίδικη αίτηση καταχώρησης. Εν προκειμένω, το ενδιαφερόμενο κοινό υποτίθεται ότι είναι ο μέσος αγγλόφωνος καταναλωτής των υπηρεσιών υγειονομικής περιθάλψης, που θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (βλ., σχετικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, στην υπόθεση C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26).
- 28 Εξάλλου, πρέπει να τονισθεί ότι το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94 ρυθμίζει τους περιορισμούς του δικαιώματος, που απορρέει από ένα κοινοτικό σήμα για το δικαιούχο του, στις συναλλαγές. Παρά την προφανή συγγένεια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 12, στοιχείο β', η διάταξη αυτή δεν επηρεάζει αποφασιστικά την ερμηνεία του απόλυτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (βλ., σχετικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, στις υποθέσεις C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 28). Κατά συνέπεια, το περιεχόμενο του άρθρου 12, στοιχείου β', του κανονισμού 40/94 δεν αναιρεί την ανωτέρω ανάλυση της εφαρμογής, εν προκειμένω, του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.
- 29 Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αντλείται από το γεγονός ότι τα εθνικά γραφεία σημάτων της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου καταχώρησαν πολλά σήματα που περιλαμβάνουν τον όρο «Euro», προσηύκει να υπενθυμιστεί ότι το κοινοτικό σήμα έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, να επιτρέψει στις επιχειρήσεις «να προσδιορίζουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους κατά τρόπο ενιαίο στο σύνολο της Κοινότητας, ανεξαρτήτως συνόρων» και ότι οι καταχωρήσεις που λαμβάνουν χώρα εφεξής στα κράτη μέλη αποτελούν ένα στοιχείο, το οποίο, χωρίς να είναι καθοριστικό, μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο για την καταχώρηση ενός κοινοτικού σήματος (αποφάσεις του Πρω-

τοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-122/99, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Σχήμα σαπουνιού, Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψεις 60 και 61, και της 5ης Δεκεμβρίου 2000, στην υπόθεση T-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ, electronica, Συλλογή 2000, σ. I-3829 σκέψεις 45 και 46).

- 30 Έτσι, χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα του Γραφείου να εμπνέεται, κατά περίπτωση, από τις εθνικές πρακτικές, το τμήμα προσφυγών δεν υπεχρεούτο να αποφασίσει, εν προκειμένω, σύμφωνα με τυχόν εθνικές πρακτικές, όπως υποδεικνύει η προσφεύγουσα.
- 31 Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τις εκθέσεις έρευνας του Γραφείου, πρέπει να υπενθυμισθεί ότι οι εκθέσεις αυτές του άρθρου 39 του κανονισμού 40/94 έχουν ως μοναδικό σκοπό να ενημερώσουν, κατά τρόπο μη αποκλειστικό, τον καταθέτη της αιτήσεως κοινοτικού σήματος για την ύπαρξη ενδεχόμενων διαφορών πάνω σε σχετικούς λόγους απαραδέκτου. Αντιθέτως, όπως ορθώς υποστήριξε το Γραφείο, οι εκθέσεις αυτές δεν αποσκοπούν στη συγκέντρωση στοιχείων χρησίμων για την εξέταση των απόλυτων λόγων απαραδέκτου.
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν προέταξε κανένα επιχείρημα ικανό να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που αυτή επιβεβαίωσε την άρνηση καταχώρησης της λέξεως EuroHealth, λόγω του αμιγώς περιγραφικού της χαρακτήρα, όσον αφορά τις υπηρεσίες υγειονομικής ασφαλίσεως.
- 33 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώρηση του εν λόγω σημείου για το σύνολο των υπηρεσιών που εμπίπτουν στην κατηγορία «ασφαλίσεις», προσήκει να επιβεβαιωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με το σύνολο των υπηρεσιών αυτών.

- 34 Ως προς τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, το τμήμα προσφυγών θεώρησε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η λέξη EuroHealth μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, «εντός του αγγλόφωνου τμήματος της Κοινότητας, ως ένδειξη αμγώς περιγραφική για την παροχή υπηρεσιών χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα σχηματισμού κεφαλαίου, ικανές να συμπληρώσουν ή και να υποκαταστήσουν τις υγειονομικές παροχές.»
- 35 Συναφώς, από το αιτιολογικό της προσβαλλομένης απόφασεως δεν προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα συνδυάσει αμέσως και χωρίς δεύτερη σκέψη τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και τη λέξη EuroHealth.
- 36 Πράγματι, προκειμένου να καταλήξει στο προαναφερθέν συμπέρασμα, το τμήμα προσφυγών υπέδειξε, στη σκέψη 19 της προσβαλλομένης απόφασεως, ότι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, και ιδιαιτέρως τα «μέτρα σχηματισμού κεφαλαίου όπως τα αποταμευτικά και επενδυτικά προγράμματα», συχνά προσφέρονται ως κάλυψη των κινδύνων ασθενείας και απώλειας εισοδήματος λόγω ασθενείας. Προς επίρρωση της σκέψεως αυτής, το τμήμα προσφυγών επικαλέστηκε την «τάση που παρατηρείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο προς την κατεύθυνση της μεταφοράς της ιατρικής πρόνοιας από τον δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα». Όμως, το σκεπτικό αυτό δεν καταδεικνύει ότι η λέξη EuroHealth μπορεί να χρησιμοποιήσει για να προσδιορίσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ορισμένων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στο πνεύμα του μέσου αγγλόφωνου καταναλωτή, αλλά μάλλον εμβαθύνει στους λόγους για τους οποίους ορισμένοι καταναλωτές οδηγούνται να τις χρησιμοποιήσουν. Ούτως, η σχέση που εντοπίζει το τμήμα προσφυγών μεταξύ της έννοιας του σημείου, δηλαδή «υγεία στην Ευρώπη», αφενός, και στις εν λόγω υπηρεσίες, αφετέρου, δεν είναι αρκούντως συγκεκριμένη και άμεση ώστε να καταδείξει ότι το σημείο αυτό επιτρέπει στους καταναλωτές-στόχους να αναγνωρίζουν αμέσως τις υπηρεσίες αυτές και ότι, συνεπώς, τις περιγράφει.
- 37 Συνεπώς, ο συνειρμός, που το εν λόγω σημείο θα μπορούσε να προκαλέσει στο ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κατηγορία

«χρηματοοικονομικές υποθέσεις» ή ενός χαρακτηριστικού τους, είναι, στην καλύτερη περίπτωση, έμμεσος. Επομένως, η σχέση μεταξύ της λέξεως EuroHealth και των συγκεκριμένων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, όπως παρουσιάζεται από το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση, είναι πολύ ασαφής και απροσδιόριστη και δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

- 38 Από τις ανωτέρω σκέψεις, συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως θεώρησε ότι η λέξη EuroHealth συνετίθετο αποκλειστικά από σημεία περιγραφικά των χρηματοπιστωτικών υποθέσεων και συντρέχει, επομένως, λόγος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως στο μέτρο αυτό.

Επί του επιχειρήματος που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείου β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα, που αποτελεί λόγο απαραδέκτου στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού έχει θεμελιωθεί. Η οικονομία των διατάξεων αυτών απαγορεύει, κατά την προσφεύγουσα, την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα μέσω κριτηρίων που αφορούν μόνον τον περιγραφικό χαρακτήρα.

- 40 Επιπλέον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το εν λόγω σημείο παρουσιάζει το απαραίτητο συμπληρωματικό περιεχόμενο ώστε να αποτελεί διακριτικό σημείο, κυρίως λόγω των συντμήσεων που έχουν υποστεί τα συστατικά του στοιχεία, καθώς και των συνδυασμών των συντμήσεων αυτών. Πράγματι, κατά την προσφεύγουσα, η λέξη EuroHealth είναι μια τεχνητή λέξη, η οποία, συν τοις άλλοις, δεν εμφανίζεται σε κανένα λεξικό.
- 41 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε λόγους που αλληλεπικαλύπτονται ως προς τις συνέπειές τους. Κατά το Γραφείο, ένας όρος που περιγράφει αποκλειστικά και μόνον το είδος ή τον προορισμό ενός προϊόντος δεν επιτρέπει τη διάκριση του προϊόντος αυτού από τα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων. Το γεγονός ότι η λέξη EuroHealth δεν εμφανίζεται σε κανένα λεξικό δεν είναι καθοριστικό, καθώς το πρωταρχικό κριτήριο είναι το να είναι κατανοητή από τους ενδιαφερόμενους εμπορικούς κύκλους.
- 42 Το Γραφείο ισχυρίζεται, τέλος, ότι, όσον αφορά την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα ως προς τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, η προσβαλλόμενη απόφαση επισημαίνει ότι ορισμένες από τις υπηρεσίες αυτές, όπως τα αποταμειωτικά προγράμματα, λειτουργούν και ως ασφαλιστική κάλυψη των κινδύνων ασθένειας. Επιπλέον, παρατηρήθηκε προσφάτως μια αλληλεξάρτηση της αγοράς των ασφαλίσεων και της αγοράς των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 43 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώρηση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα».

- 44 Επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, είναι αρκετό να ισχύει ένας από τους απαριθμούμενους απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου ένα σημείο να μην μπορεί να καταχωρηθεί ως κοινοτικό σήμα (προαναφερθείσα απόφαση BABY-DRY, σκέψη 29).
- 45 Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε θεωρήσει εσφαλμένως ότι η λέξη EuroHealth ήταν αμιγώς περιγραφική για το αγγλόφωνο τμήμα της Κοινότητας όσον αφορά τις υπηρεσίες ασφαλίσεως, πρέπει να αποφανθεί, επί της προκειμένης υποθέσεως, μόνο επί της βάσεως του απόλυτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από το γεγονός ότι το συγκεκριμένο σημείο στερείται διακριτικού χαρακτήρα ως προς τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.
- 46 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αν και η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται τυπικά στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, ουσιαστικά βασίζεται αποκλειστικά στη διάταξη του στοιχείου γ'. Πράγματι, στη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απουσία του διακριτικού χαρακτήρα της λέξης EuroHealth προκύπτει αποκλειστικά από τον περιγραφικό της χαρακτήρα. Πράγματι, κατά το τμήμα προσφυγών, ο περιγραφικός χαρακτήρας του σημείου ως προς τις υπηρεσίες που αφορούν την αίτηση καταχώρισεως του σήματος στερεί από το σημείο και κάθε διακριτικό χαρακτήρα. Το τμήμα προσφυγών δεν ανέπτυξε καμία αυτοτελή συλλογιστική σχετική με την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 47 Επ' αυτού έχει κριθεί ότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι η λέξη EuroHealth συντίθεται αποκλειστικά από περιγραφικά των συναφών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών σημεία. Επομένως, δεν υπάρχει λόγος να κριθεί ότι η λέξη αυτή, όσον αφορά τις συγκεκριμένες υπηρεσίες, αδυνατεί να χαρακτηρίσει τις συναφείς υπηρεσίες μας επιχειρήσεως από αυτές μιας άλλης.

- 48 Ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι τα στοιχεία που δύνανται να στηρίξουν τους δύο αυτούς απόλυτους λόγους ακυρότητας μπορούν να αλληλεπικαλυφθούν σε κάποιο μέτρο, παραμένει σαφές ότι οι λόγοι αυτοί έχουν έκαστος έναν ίδιον τομέα εφαρμογής (βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση T-345/99, Harbinger Corporation κατά ΓΕΕΑ, TRUSTEDLINK, Συλλογή 2000, σ. I-3525 σκέψη 31). Όμως, ελλείψει οιασδήποτε αυτοτελούς συλλογιστικής σχετικής με την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 στην προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλεται η ακύρωσή της και ως προς τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, λόγω παραβάσεως της διατάξεως αυτής.
- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν επιβάλλεται η μεταρρύθμιση, αλλά η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ούτως ώστε το Γραφείο να λάβει τα μέτρα που επιβάλλει η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94.
- 50 Βάσει του συνόλου των σκέψεων που προηγήθηκαν, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί ως προς τα σημεία που αφορούν τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κατηγορία «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις» και ότι τα αιτήματα περί μεταρρυθμίσεως και ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 51 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο αποφασίζει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Οκτωβρίου 1999 (υπόθεση R 19/1999-1), όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κατηγορία «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις».**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 3) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Meij

Potocki

Pirrung

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Ιουνίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. W. H. Meij